मन्त्रैः किं यन्त्रैः किमु साधनैः। किं वेदैरागमैः किं वा
पुराणैर्मन्त्रसाधनैः। किमध्वरैर्जप्तैर्मन्त्रार्थैर्मन्त्रजी-
वनैः। किं योनिमुद्रया किं वा तीर्थैः किं ब्रह्मचा-
रिभिः। किं मातृकान्यासगणैः किं घटैः किं घटैः
घटैः। किं काकचक्षुभिः कोड्यासैः किं धर्मसाधनैः।
देवार्चिता महादेवी करवीरैर्जपादिभिः। कथापरा-
जितापुष्पैः करवीरैर्मनोहरैः। श्रीपीठेषु केतकीपुष्पै-
र्जपामालूरपत्रकैः। पूजिता यैर्भगवती तेषां किं कर्म
साधनैः"। नित्यातन्त्रे एकादशपटले "न कुलस्या
यजेत् कालीं मालतीभिर्विमुक्तिदैः। अपराजितायाः
दानेन साक्षात्तुष्टा भवेच्छिवा। कालिकायाश्च शारदा
करवीरमतिप्रियम्। जपापुष्पं महेशानि! दद्यात्न
धारयेत् क्वचित्। रक्तोत्पलेन देवेशि! कालिकां
पूजयेत् सकृत्। शतवर्षसहस्राणां पूजायाः फलमा-
प्नुयात्"। तथा "दूर्वापि वर्षसंयुक्ता देवी तुष्टिकरी
भवेत्"। पुरश्चर्यार्णवे "मञ्जरीं सहकारस्य
केशवाय निवेदयेत्। भृङ्गराजं गिरीशस्य दाडिमं कार्त्तिकं
तथा। नीलकण्ठं मयूरस्य योन्यागारस्य वर्जयेत्।
पुष्पदाने काम्यफलं नित्यातन्त्रे ईश्वर उवाच।
"ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं सुरेश्वरि। रक्तपुष्पै-
र्महादेवि! चक्रराजं प्रपूजयेत्। कुलाचारक्रमेणैव
कर्पूरचोदमण्डितम्। महापातककोटिघ्नं जन्मान्तर-
कृतं अपि। मालतीमालया हन्यात् सत्यं सत्यं न
संशयः। लक्ष्मीस्तस्य भवेद्गेहे स्थिरा पीठसन्निधे॥
जपापुष्पैर्महेशानि! पूर्ववद् यदि पूजयेत्। मालतीमालया
नश्यन्ति सप्तजन्मकृतान्यपि। ब्रह्महत्यादिपापानि
धनवान् जायते कविः। पूर्ववत् केतकीपुष्पैः पत्रैर्वा
यदि पूजयेत्। मालतीमालया देवेशि! सर्वपातकको
टयः"। (नश्यन्तीति पूर्वोक्तेनान्वयः)। "लभते राज-
सौभाग्यं साधको नात्र संशयः। शतपत्रैर्महेशानि!
पूर्ववत् पूजयेच्छिवाम्। मालतीमालया देवेशि! सर्वपापं
विनाशयेत्। चम्पकैः पूजयेद्देवीं पूर्ववन्मालतीक्रमम्।
निहत्य परमेशानि! पातकं शतजन्मजम्। सौभाग्यं
लभते मन्त्री त्रिषु लोकेषु पार्वति!॥ श्वेतपद्मैर्महे-
शानि! मालतीमालां प्रपूजयेत्। त्रिंशज्जन्मकृतं पापं
नाशयेन्नात्र संशयः। बन्धूकैः पूर्ववद्देवि! मालतीमालां प्रपू-
जयेत्। निहत्य सर्वपापानि राजानं वशमानयेत्। मालती-
सौमल्लिकाजातीकुन्दैः श्वेतोत्पलैः सह। सुमित्रैः पूर्व-
वद्देवि! मालतीमालां प्रपूजयेत्। ब्रह्महत्यादिपापानि
कृतजन्मकृतान्यपि। नाशयेत् परमेशानि! शास्त्रतत्त्व
करे स्थिता। रक्तोत्पलजपाकुसुम्भकागस्त्यैः शि-
वाम्। पूर्ववत् परमेशानि! मालतीमालां प्रपूजयेत्।
पातकं नाशयित्वाऽसौ यम दुःखो भवेद्धरः। नागकेशर-
कह्लारबकुलैः सिन्धुवारकैः। पाटलैः पूजयेद्देवि!
श्रीपीठान्तर्निवासिनीम्। पूर्ववत् पूजयेद्देवि! मालतीमालां
प्रसन्नधीः। सहस्रजन्मजं पापं नाशयेन्नात्र संशयः।
सौभाग्यमतुलं तस्य भवेद्देवी प्रसादतः"। योगिनी-
तन्त्रे "नोत्पलस्य दद्यात् पुष्पाणि वनस्थानि कदाचन।
न यस्मुवन्ति वै देवाः यमाकर्षितुमुद्यताः। एकैकं कुसुमं
यस्मा रक्षन्ति दय वै यतः। तस्मा यस्मात्तनाः एव
सर्वतः कुसुमाहृताः। तस्मादाकृष्य कुसुमं यजेद्देवान्
पितॄनपि" इति इत्यस्यपुष्पदानविधेः। मतृस्कन्दे
"स्नात्वा मध्याह्नसमये न चिन्तयात् कुसुमं नरः। तत्-
पुष्पैरर्चने देवि! रौरवे परिपच्यते" मध्याह्न इत्युपा-
दानात् प्रातःस्नातस्य पुष्पाहरणे न दोषः। अथ पुष्प
माला विश्वसारतन्त्रे "नीलोत्पलसहस्रेण यस्तु मालां
प्रयच्छति। दुर्गादेवि विधिवद्देवि! तस्य पुण्यफलं शृणु।
वर्षकोटिसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च। तया
अनुचरो भूत्वा रुद्रलोके महीयते"। योगिनीतन्त्रे
नवमपटले "मालतीमालया विष्णुरर्चितो येन कार्त्तिके।
पापाच्चरकृता माला नाशिता तस्य विष्णुना"।
तथा "करवीरकृतां मालां आपदाय प्रयच्छति।
देवेन्द्रोऽपि महेशानि! करोति वरसंपुटम्"। तत्रैव
"न भेदयेद् मालतीमालां मालाधैव न भेदयेत्। वि-
क्रिय मालतीमाला व्य प्रवर्म तथैव च"। रुद्रयामलतन्त्रे
द्वितीयपटले "कोकणदस्य बन्धूकं कर्णिकारमथैव च।
कदम्बारकरक्तानि करवीराणि मल्लिके। मल्लिकाजितयं
जाती चौमपुष्पं जयन्तिका। बिल्वपत्रं कुरुवकं सुनि-
पुष्पस्य केसरम्। वासन्ती चैव सौगन्धं कालपुष्पं
मनोहरम्। आमलकस्य कादम्बं बकुलं यूथिका तथा।
विल्वैर्मल्लकाद्यैश्च तुलसीवर्जितैः शुभैः। षोडपुष्पै-
र्विशेषेण वज्रपुष्पेण शोभितम्। सर्व पुष्पं प्रदद्याच्च
भक्तियुक्तेन चेतसा। जपापुष्पं महेशानि! दद्याद्देवै
विशेषतः। पद्मं प्रियतरं देव्या केशाली बकुलं तथा।
रक्तोत्पलेन देवेशि! पूजयेत परमां शिवाम्। लक्षवर्ष-
सहस्राणां पूजायाः फलमाप्नुयात्। शिरीषं करव